

Вам!

(Продолжение на 2-й стр.)

Владимир Юдин

Скорое будущее презы

4. Куда несет нас рок событий?

(Продолжение. Начало в №№ 147, 148, 149)

В разгар президентской кампании газета "Свободная пресса" опубликовала мою корреспонденцию "Семь раз отрок...". В ней я писал о роке, управляющей страной 70 лет. Ссылаясь на Сталина, расстрелявшего генералов и доверившего капитанам командовать дивизиями в войне. Помню Хрущева, который назначил директора совхоза министром сельского хозяйства во всех случаях результаты были плачевны. "Боюсь, как бы республика не стала единым колхозом имени Лукашенко", — заключил я в публикации.

Выступая по белорусскому телевидению в новом амплуа, Александр Григорьевич оскорбился, мол, как мог журналист предвещать такое? А у меня екнуло сердце: ни за пошлостью табука пропадет страна, хлебем горюшка! Не верилось, что он откритически о "запасной социализме" и повелит строить новую и мораль: белорус: новое дело должны делать новые люди — истина известна. А что за душой у Лукашенко? За 20 лет сменил десять мест работы, прослыл у кадровиков летуном. Из них 15 лет просидел на идеологическом обеспечении народа, выдавая белое за черное и наоборот.

Так и произошло! Плоть от плоти воспитанник "самого переломного", Лукашенко устроился перемены. И, сумев добиться сверхкарских полномочий, продолжает дело, образно говоря, Ленина — Сталина. Но тут же вступает в психо-психологическую таяжест от его трехлетнего царствования ощущают даже государственные мужи. И плачет белорусский корабль без руля и ветрил. Как и следовало ожидать, приплыл в море нищеты, беспорядка, страха и лжи. Капитан идет судно по знакомому ему курсу — социалистическому.

Но что же теперь — кусать локти и казнить себя за детскую доверчивость на президентских выборах и референдуме? Наоборно крепко думать, что Лукашенко — это человек, достойный человека, или довольствоваться уделом рабочей скотины. Замечу: социализм в СССР держался на дешевом труде и сырьевых ресурсах, страхе и лжи, белорусский рыночный пока держится в основном на лжи и устрашении. Волье неволье Лукашенко загонит основной капитал в последний оплот социализма на шестой части суши. И слепому видно, как агонизирует "самый переломной", а вместе с ним — общество, мораль, нравственность. И ни мыльные пузыри, ни штаны его не спасут.

Как согласится с утверждением Лукашенко, что государственные предприятия могут работать не хуже частных? Мне, журналисту, пишущему на производственных темах и знакомому, как выглядел Лукашенко, с "суперсовременным производством Беларуси", это выглядит очередным мыльным пузырем.

Скажем, разве владелец частного МТЗ позволит пылиться ценным изобретением "КамАЗ"? Он тут же расстанется с липовым инженером и ртутью счетчиков-контролеров. Приобретет технологии для получения легитимных отливок с минимальными припусками на мехобработку. Это значительно снизит себестоимость трактора, снизит зарплату тракторника. Но тогда уж сангвинистическая не будет смотреть сквозь пальцы, как тракторный отравляет окружающую

щую атмосферу. И у президента страны перестанет бегать голова, где найти деньги для спасения государства.

Не станет глава государства и производить воздушные налеты на фермерские хозяйства, и устраивать телесовещания с аграриями. Хозяева земли сами будут решать свои вопросы с Крестьянским банком и поставщиками горючего, удобрений. У них трактор не будет "лопнута" ахолостыми часами и пролежит не четыре года, как сельскохозяйственному механизатору, а второе долгие.

Фермеру придется следить за новинками, изучать рынок, экономик, законы — возрастет его интеллектуальный и культурный уровень. Тогда уж на выборах влох и поперек "присветит" капитал, мол, как мог крестьянин землю в частную собственность, льготные кредиты, освобождение от налогов на 3—5 лет, защитить от произвола местных князьков — и пол-России завалит численными дешевыми продуктами! А Лукашенко охотится и фрукта и картошки в Молдавии, зерно — в Швеции (!). Это же позор для страны!

Но если произведет "отчуждение" президента и чиновников от предприятий и колхозов-совхозов, то многие станут безработными. Ведь уеют они только повышать налоги и цены — но не создавать условия для обогащения людей. Наше государство не зарабатывает денег путем заключения выгодных сделок, привлечения инвестиций — идет лишь насилие.

Александр Григорьевич, этот последний социализм — не психологическая таяжест от его трехлетнего царствования ощущают даже государственные мужи. И плачет белорусский корабль без руля и ветрил. Как и следовало ожидать, приплыл в море нищеты, беспорядка, страха и лжи. Капитан идет судно по знакомому ему курсу — социалистическому.

Но что же теперь — кусать локти и казнить себя за детскую доверчивость на президентских выборах и референдуме? Наоборно крепко думать, что Лукашенко — это человек, достойный человека, или довольствоваться уделом рабочей скотины. Замечу: социализм в СССР держался на дешевом труде и сырьевых ресурсах, страхе и лжи, белорусский рыночный пока держится в основном на лжи и устрашении. Волье неволье Лукашенко загонит основной капитал в последний оплот социализма на шестой части суши. И слепому видно, как агонизирует "самый переломной", а вместе с ним — общество, мораль, нравственность. И ни мыльные пузыри, ни штаны его не спасут.

Как согласится с утверждением Лукашенко, что государственные предприятия могут работать не хуже частных? Мне, журналисту, пишущему на производственных темах и знакомому, как выглядел Лукашенко, с "суперсовременным производством Беларуси", это выглядит очередным мыльным пузырем.

Скажем, разве владелец частного МТЗ позволит пылиться ценным изобретением "КамАЗ"? Он тут же расстанется с липовым инженером и ртутью счетчиков-контролеров. Приобретет технологии для получения легитимных отливок с минимальными припусками на мехобработку. Это значительно снизит себестоимость трактора, снизит зарплату тракторника. Но тогда уж сангвинистическая не будет смотреть сквозь пальцы, как тракторный отравляет окружающую

Попыткам рассуждать без юридической зауми. Мы, избиратели-работатели, в 94-м приняли Лукашенко на работу в должности президента Беларуси. Александр Григорьевич поклялся на Конституции, что будет соблюдать ее, станет гарантом наших прав и свобод. Много воды ушло с того дня — увидели, что в экономике он "мелко плавает", в основном "гнет политику". Убил веру народа в завтрашний день. Посорил нас с родственниками, соседями, странниками. Возникнет закономерный вопрос: не ошиблись ли в выборе президента?

В жизни всякое случается. К примеру, молодые супруги знали друг друга с пеленок, а семья у них так и не сложилась. За ними человек, кажется, пошел в огонь и воду — и вдруг оказывается, что он за рубль мать родную продал. По-настоящему, прекращая с ним дружбу. Развлекать в законном порядке супруги, понаблюдая за жизнью совместного проживания. А некая ли и нам "заставить брак" с Лукашенко, ошибка которого очевидна? Господи, только не увидели бы здесь "независимые судьи" призыва к гражданскому неповиновению!

Следует дать людям возможность высказаться на этот счет. Конкретно — провести сбор подписей под заявлением "Мы, народ Беларуси, объявляем президенту импичмент". На выборах за Лукашенко проголосовало 3800 тысяч избирателей — сейчас они смотрят на него сквозь прозрачный железный занавес. Мысль о таком же независимых обшорках полицией не будет. И Александр Григорьевич как человек честный и порядочный, готовый во имя блага народа пожертвовать последней рубашкой, тихо-мирно уйдет под шумок слова благодарности и счастливый слеза. Событие это станет для Беларуси Днем национального спасения.

Ничем людям кажется, что дай им власть — горы свернут! И цепляются за высокие кресла жук и жаба. Подталкивают нищету, стремление любой ценой вылезти в люди и вволю пользоваться благами власти. Вот "погибли деревенские горюхи везуны, кады все и все за выпавшую им горюху участь. Наверное, это самый страшный приговор Истории людям, так и не нашедшим счастья по исторической воле, слепо уверовавшим в "пастухов", ведущих их в светлое будущее. Сестры сиюминутной жизни лишь с насыщением желудка дешевой колбасой и получению квартиры-клетки — это преступление против народа.

Преступление продолжается — на сей раз под прикрытием рыночного социализма. На подлые обороты запущены маховики лжи и устрашения. Властвуют страх и бесправие. Все реже слышатся "Извините, пожалуйста", "Спасибо". Легкомыслием выглядят смех молодых людей, не полеревазовавших, что их уютная участь отцов и матерей. А тем часом государственная кузница начала ковку пионеров и неокосмошлюбов, которые заменят для Лукашенко их родителей.

Значит, Александр Григорьевич, пример генералов-маршалов нам немерет "путь" к началу до конца дней своих. И будем, помня недобрым словом богов и матерей, нести тяжкий крест... Впрочем, мы сами установили его в злополучном 94-м. И пол благословение слуги Божьего в республике Филиппа, главного коллективиста, в "единный колхоз имени Лукашенко". Вершит суд какой-то нашнего имени, выражая нашу волю. Так ли это?

Квартира Явенти Григорьевича Песного в Полоцке напоминает музейную экспозицию. Сафетки, скатерти, платки, блузки и другие изделия, связанные на спицах руками Явенти Григорьевича, украшают не только ее квартиру.

Гарачы жынен

Прымайце, хлопцы, віншаванні...

Першая камбайнер-тысячкі з'явілася на Магілёўшчыне. У калесе ім Калініна Круцінська. Рабна з гэтай працоўнай перамогай шэла павіншаваць Генэзала Дзяржавна, які камбайнам "Дон-1500" убралі каласальня ўжо больш чым на 400 гектарах і намалашлі звыш 1000 тон збожжа. Тысячкі

рубж перакрываў і камбайнер каласа "Зара" Магілёўскага раёна Мікалай Калініна са свям памочнікам — сынам Сяргеем. У гэтай пасадары літаральна на пяткі лідэру наступалі яшчэ два камбайнеры — Аляксандр Зайцаў і Іван Мурачоў.

Мікалай НАЗАРОВІЧ, БелТА.

Цяпер і на Магілёўшчыне ёсць свой універсітэт

З 1 верасня ўпершыню адчыняцца дзверы для студэнтаў Магілёўскага дзяржаўнага ўніверсітэта.

З шасці беларускіх абласцей толькі родны раён прэзідэнта не меў свайго ўніверсітэта. І вось ён з'явіўся. Складанні могуць сінвалізаваць: пакуль што гэта яшчэ не сапраўдны ўніверсітэт. Але, не сумняваюся, скоро ён ім стане...

Ганна УЛАДЗІМІРАВА, БелТА.

Задумаемся...

Ці трэба Жэньку Блізняца ўзбройваць "да зубой"?

Зымак гэты, які зрабіў прадвесніны фотараб за ўсё Дашкаўка Магілёўскага раёна, трапіў да нас афіцыйным каналам. І навуе на вялікі канал. Стань нівянае дзіце са стрэльбай і сібрам-коля, але ўжо разумее, што неманга гэта "прылад" і будзе забіваць качка, чеперую... Стане, словам, палючым. Гэта — спачатку, а потым возьме стрэльбу і пойдзе...

Ці не надта жорстка выходзіць з дзяцей? Бачыце, дзяцкі раптам уключылі ў гэтым "забавным" эпізодзе рамантызм выскочыў буляў. Маўляў, добра выхаваны падручнік, выйдзе з гэтага хлопчука, і ён, Жэнька Блізняца, дасканалы будзе валодаць зброяй, без промаха весті аголь на знішчэнне-паражэнне...

"Знішчыць! Цяль — нумар..." — ці не лобыз гэта выраз з амерыканскіх кінаваяў? Да якога "выхавання" афекту дзяцкі прымуць паказ папярэдніх канструктаў у Амерыцы, сёння добра веляюць ва ўсім свеце. Зайбавіць, рабаванні, насіліе запалілі не толькі Злучаныя Штаты і вядомую сваёй маршай Італію, аны набылі "агульнаеўрапейскую" прапіску. І Беларусь, і Польшча, і Расія, і Прыбалтыка — не выключэнне.

Віктар СТАРЦОЎ-СТАРАСЕЛЬСКІ.

Трывожна!

Скорое многие детские садики в Минске перейдут на 10,5-часовой рабочий день

С 1 сентября порядком опустеет в летний период минские детские садики. Только во многих из них уже будет не 12-, а 10,5-часовой рабочий день.

До половины шестого уже работают все садики Ленинского и Заводского районов. В Центральном районе такой режим будет в детских садах №№ 109, 116, 118, 130, 187, 213, а в Первомайском районе — №№ 123, 145, 146, 190, 308, 309. Во Фрунзенском районе девять детских садов уже в прошлом году были переведены на более короткий день, к счастью, их список не продолжился. В Партизанском районе во многих дошкольных учреждениях садики уже ввели 11-часовой рабочий день. Тогда как в других районах ведомственные садики остаются работать в прежнем 12-часовом режиме. А вот в Советском районе планируют свести в некоторых

садики часть групп с 10,5-часовым рабочим днем, а часть оставить с 12-часовым. Для того чтобы перейти на новый режим был бы таким "болезненным", эти вопросы по возможности согласуются с родителями.

Как объяснили в горисполкоме, причиной для введения нового режима в дошкольных учреждениях Минска стал дефицит городского бюджета. Прежде чем принять подобное решение, горисполком провело исследование по минским дошкольным садам. Было установлено, что после пяти часов во многих садах уже почти не остается детей, и воспитатели должны "отсидеть" оставшиеся према, а это дополнительные затраты электроэнергии. Поэтому и будет введен в некоторых детских садах новый режим.

Анна ЗАЙЦЕВА.

Здарэнні

Шчасце, што не загінупі дзеці

Добра шчасце, што пачына аўтаварыя, якая здарылася ў Калінкавіцкім раёне, абшлася без ахвяр і ніхто сур'ёзна не пацярпеў. Як паводзім карэспандэнтаў БелТА аператывна дзяжурны МУС Уладзімір Забужа, пярэньм дзеям, якія атрымалі назначаня траўмы, аказана медыцынская дапамога без іпалітацыі. Здарылася гэта так: у 23.30 ночы 26 жніўня аўтабус, які вез 28 мінак дзяцей, а яны варушыліся па аўтабусах у Валгары, перакруціўся ў ковет. На месца аварыі неадкладна прыйшлі медработнікі і супрацоўнікі міліцыі, якія

прынялі ўсе меры па ліквідацыі яе вынікаў. Устаноўлена, што дарожна-транспартнае здарэнне адбылося па віне вадзіцеля, які не справіўся з кіраваннем аўтабуса. Хлоп на гэты раз усе абшалося, але і так факт разам з трагедыяй у Кобрынскім раёне, калі загінупі дзеці, якія ехалі на аўтабусах за мяжу, велімі насісроўвае. Бяспека на дарогах, забяспечаная якой настайліва па патрабаванні аўтабусаў Дзяржаўнага прэзідэнта рэспублікі, вымушае жаласць лепшата.

Сяргей ПІВАНАЎ, БелТА.

...Не да кіно

Сёлетняй восенню пабачым свет чарговы "Каталог беларускіх фільмаў" за 1994-1996 гады. У ім на трынашці старонках будзю прадставлены работы аўтарскіх дзяржаўных, незалежных і прыватных кінастудый.

У мінулым годзе беларускія кінематаграфісты знілі шасць мастацкіх стужак. Няматэ, але што зробіш, калі час не спрыяе ні кінастворчасці. У гэтым годзе, ня прыклад, зналі пакуль што толькі два фільмы, кутка будзе завершана трыцца кінастужка.

Ларыса ПЯТРОВА.

"Незможна" ГКЧП працягвае сваё шэсце...

У тры дні жніўня 1991 года адбылася палітычная падзея, якая па сваіх рэзультатах, па форме заставіла пераскочыць тымчасовы. Не наступіўшы апраўданых парадоксальных эфектаў, якіх павінна была выклікаць падзея, якая адбылася ў гэтым годзе ў Беларусі.

Мінулы час умяшчаў утвараўнасць у тым, што абелізе асобнай трактоўкай пачаў (як дзяржаўнага перавароту, або, з другога боку, — "народна-дэмакратычнай рэвалюцыі" і пераходам "дэмакратычных рэформ", а стаў дэмакратычным звышчым зямлю. Здаецца, разлілі часу: так, ліквідаваны СССР, але прайшоў, што адбылася на пастоянна прастору і канца 1993 года, падваляцца да вынасам аб пэўным з а м к н е м к о с е. І найбольш характэрны прыклад "трагедыі вяртання" — дзеянні ўладаў на Беларусі.

Значыць алкмы на пытанні аб стабільнасці наменклатура-аўтарытарнага рэжыму дапаможа аналіз у больш шырокім кантэксце.

"Андропоўскі праект"

У сярэдзіне 70-х гадоў аналітычная група ЦК КПСС і КДБ на чале з Ю.Андропавым пры навілі крывізі і агоні савацкай сістэмы завяршылі распрацоўку праекта па выхадзе з існаваўшага становішча. Ён прадугледжваў абмен уладамі на ўласнасць — пераўтварэнне наменклатуры з феадальна-бюракратычнага сааслоўя ў буржуазна-бюракратычны клас; пераход ад планаванна-каманднай эканомікі да рынкава-манопольнага; замену пастэаіндустрыяльна-таталітарнай сістэмы на аўтарытарную дзяржаўнасць. У выніку прайшоўшая трансфармацыя збыркутаваўшага камунізму ў аўтарытарна-маніпалітычны капіталізм.

Тут утвараўся не столькі пераход, колькі саркастычна-роўна дэманічны спроба Бярэ знішчыць Кампартыі на карысць рэспубліканскай бюракратычнай алігархіі пры асіражэнні алігархіі СССР знішчэнню свету. З 1978 года камуністычная кіраўніцтва Кітая паслякова лавіла аўтарытарную мадэлізацыю праз дзіянімічны дзяржапарат і слой прадпрыемстваў.

пал наглядом партыйнай эліты. Меркавалася, што і ў Беларусі ў Польшчы, і ў Калар у Вентры будучы рабцы падобнае.

Механізм змены калару прадугледжваў знаходжанне ішчальны ўнутры аўтарытарна-бюракратычнай рэспублікі, рэгіяна, пошук кампрамісных сувязей. І пад лозунгамі барацьбы з карупцыяй і звышчымі ўладамі ставіліся "железныя машыны" з гімназіі КДБ — спецаагнці міліцыі, КДБ, малядыя паліцэйскія і партыйныя. Схэма паліцэйскага перавароту будзе паслява выпрабавана ў 1969 годзе ў Азербайджане (Г.Аліев), у 1972 годзе ў Грузіі (Э.Шварцман) і працягвалася рэалізацыя — "падкапвалі" пад сярэднеазіяцкіх і маскоўскіх саюзнаўцаў. Нават умяшанне Брэжнева ў абарону сваіх сваякоў не спыніла ажыццяўлення задуманага плана.

1983, андропоўскі, год — не проста час наважэння "дысплыліні і парадку" з аблавамі ў лаянах, кінатэатры і антыдэмакратычных рэпрэсіях. Змясціла акізцыя афіцыйна ізаляцыя: выкарэставілася агуласюльская мадэль "сацыялістычнага самакіравання", самастойнасць прадпрыемстваў і тэхнакратычнага апарату. Так рыхтаваўся ўвядзенне "кірмасага рынку". Умоўнае карына органы валі барацьбу з карупцыяй супраць маскоўскіх групавых брэжнеўскай партбюракратыі, прайшоў шэраг паказальных працэсаў.

У Маскве пад патранажам Агарава збіралася наменклатурная калігорыя — Гарбачоў, Рыжкоў, Літвачоў, Варатнікоў, Шварцман, Якаўлеў, якім прадсталяла рэалізацыю задумана. І фарсавая альтэрнатыва ў асобе Чарнінкі толькі ўпэўніла іх у неабходнасці працягу "задырбавання" савацкага ладу.

Непероможны Ідзі Андропова

1985—1986 гады ішлі пад знакам і с к а р з і н і я п а д а н а ў с к а: вялікія інвестыцыі ў машынабудаванне (ВПК), каларавая перасілка, антыкалагічная кампанія, перасілка "аматараў неспрахоўных даходаў". Узорным стандартам быў рэжым Хонхэра ў ГДР. Аднак з 1987 года пераестройка за ўсё была вядомая "новыя старыя" працоўныя кіраўніцтва асноўных структур Цэнтра. Як чалавек насамель, з клопатам аб сваёй гістарычнай місіі, ён ухіліўся ад актываў ролі ў гэтай гульні. А згуляў, у тым ладу за яго, збіраўся сабраць урад на палмурку. ВПК, сілавых міністэрстваў, арміі, а таксама зшала вышэйшай наменклатуры з

формы выканала ўнутрыпартыйнай разборкі, супраўненне старых калару з абшмаў і міністэрствамі. Абшмацкія праблемы з рэсурсамі, эканамічныя джаксісі. Ёсць гэта пры ваенна-стратэгічнай цэсі заходніх краін. Складасціцы "Генсека КДБ" на XXVIII з'ездзе КПСС былі асунутым рэалізацыя "так званых дэмакратыі" і рэспубліканскіх эліт, што імкнуліся да незалежнасці. Аднак ні ўказам прэзідэнта СССР аб адмене рэалізацыі кіраўніцтва рэспублікі, ні ўтварэнне там паралельных прафэсійных структур, ні тактыка развівавання спецыяльнай лакальнай канфіліктаў на тэрыторыі саюзнага рэспублікі не далі плёну. Апошняя фармальная спроба захаваць СССР — нова-агароўскі працэс па заключэнню 20 жніўня 1991 года Дагавора аб Саюзе Суверэнітных Дзяржаў. Але 19 жніўня ў 6 гадзін раніцы па радыё прагучала аб'ява аб надзвычайным становішчы.

Пад канец 1990 года Гарбачоў адлінуў размовы пра цэнтрызм, атрымываў суперінтэлектуальны паўнамоцтва, распрацаваў разліскі супраць "так званых дэмакратыі" і рэспубліканскіх эліт, што імкнуліся да незалежнасці. Аднак ні ўказам прэзідэнта СССР аб адмене рэалізацыі кіраўніцтва рэспублікі, ні ўтварэнне там паралельных прафэсійных структур, ні тактыка развівавання спецыяльнай лакальнай канфіліктаў на тэрыторыі саюзнага рэспублікі не далі плёну. Апошняя фармальная спроба захаваць СССР — нова-агароўскі працэс па заключэнню 20 жніўня 1991 года Дагавора аб Саюзе Суверэнітных Дзяржаў. Але 19 жніўня ў 6 гадзін раніцы па радыё прагучала аб'ява аб надзвычайным становішчы.

Пад канец 1990 года Гарбачоў адлінуў размовы пра цэнтрызм, атрымываў суперінтэлектуальны паўнамоцтва, распрацаваў разліскі супраць "так званых дэмакратыі" і рэспубліканскіх эліт, што імкнуліся да незалежнасці. Аднак ні ўказам прэзідэнта СССР аб адмене рэалізацыі кіраўніцтва рэспублікі, ні ўтварэнне там паралельных прафэсійных структур, ні тактыка развівавання спецыяльнай лакальнай канфіліктаў на тэрыторыі саюзнага рэспублікі не далі плёну. Апошняя фармальная спроба захаваць СССР — нова-агароўскі працэс па заключэнню 20 жніўня 1991 года Дагавора аб Саюзе Суверэнітных Дзяржаў. Але 19 жніўня ў 6 гадзін раніцы па радыё прагучала аб'ява аб надзвычайным становішчы.

Пад канец 1990 года Гарбачоў адлінуў размовы пра цэнтрызм, атрымываў суперінтэлектуальны паўнамоцтва, распрацаваў разліскі супраць "так званых дэмакратыі" і рэспубліканскіх эліт, што імкнуліся да незалежнасці. Аднак ні ўказам прэзідэнта СССР аб адмене рэалізацыі кіраўніцтва рэспублікі, ні ўтварэнне там паралельных прафэсійных структур, ні тактыка развівавання спецыяльнай лакальнай канфіліктаў на тэрыторыі саюзнага рэспублікі не далі плёну. Апошняя фармальная спроба захаваць СССР — нова-агароўскі працэс па заключэнню 20 жніўня 1991 года Дагавора аб Саюзе Суверэнітных Дзяржаў. Але 19 жніўня ў 6 гадзін раніцы па радыё прагучала аб'ява аб надзвычайным становішчы.

Пад канец 1990 года Гарбачоў адлінуў размовы пра цэнтрызм, атрымываў суперінтэлектуальны паўнамоцтва, распрацаваў разліскі супраць "так званых дэмакратыі" і рэспубліканскіх эліт, што імкнуліся да незалежнасці. Аднак ні ўказам прэзідэнта СССР аб адмене рэалізацыі кіраўніцтва рэспублікі, ні ўтварэнне там паралельных прафэсійных структур, ні тактыка развівавання спецыяльнай лакальнай канфіліктаў на тэрыторыі саюзнага рэспублікі не далі плёну. Апошняя фармальная спроба захаваць СССР — нова-агароўскі працэс па заключэнню 20 жніўня 1991 года Дагавора аб Саюзе Суверэнітных Дзяржаў. Але 19 жніўня ў 6 гадзін раніцы па радыё прагучала аб'ява аб надзвычайным становішчы.

часткі рэгіянаў. Меркавалася напухчы Ельцына, а таксама і нацыянальных, ралікальна-дэмакратычных лідэраў. Па логіцы пучыстаў, за пераваротам павінны былі адбыцца перамоны, кампрамісы і ўтварэнне новага ўрада СССР. Гэта падвалялася зместам прэс-канферэнцыі ГКЧП уначы 19 жніўня. Пучысты заявілі, што збіраюцца дамаўляцца з Ельцыным, а Гарбачоў пасля наявалення парадку вернецца да ўлады, у эканамічнай галіне не будзе вялікіх зменаў. Але ў хуткія дні рэальна адбыўся раскол, нехта даў хутры карткі Ельцыну. І пакуль хутры ішчальны пераварот, Ельцын пераўтварыўся ў гэтага хлопчука, і ён, Жэнька Блізняца, дасканалы будзе валодаць зброяй, без промаха весті аголь на знішчэнне-паражэнне...

Пад канец 1990 года Гарбачоў адлінуў размовы пра цэнтрызм, атрымываў суперінтэлектуальны паўнамоцтва, распрацаваў разліскі супраць "так званых дэмакратыі" і рэспубліканскіх эліт, што імкнуліся да незалежнасці. Аднак ні ўказам прэзідэнта СССР аб адмене рэалізацыі кіраўніцтва рэспублікі, ні ўтварэнне там паралельных прафэсійных структур, ні тактыка развівавання спецыяльнай лакальнай канфіліктаў на тэрыторыі саюзнага рэспублікі не далі плёну. Апошняя фармальная спроба захаваць СССР — нова-агароўскі працэс па заключэнню 20 жніўня 1991 года Дагавора аб Саюзе Суверэнітных Дзяржаў. Але 19 жніўня ў 6 гадзін раніцы па радыё прагучала аб'ява аб надзвычайным становішчы.

Пад канец 1990 года Гарбачоў адлінуў размовы пра цэнтрызм, атрымываў суперінтэлектуальны паўнамоцтва, распрацаваў разліскі супраць "так званых дэмакратыі" і рэспубліканскіх эліт, што імкнуліся да незалежнасці. Аднак ні ўказам прэзідэнта СССР аб адмене рэалізацыі кіраўніцтва рэспублікі, ні ўтварэнне там паралельных прафэсійных структур, ні тактыка развівавання спецыяльнай лакальнай канфіліктаў на тэрыторыі саюзнага рэспублікі не далі плёну. Апошняя фармальная спроба захаваць СССР — нова-агароўскі працэс па заключэнню 20 жніўня 1991 года Дагавора аб Саюзе Суверэнітных Дзяржаў. Але 19 жніўня ў 6 гадзін раніцы па радыё прагучала аб'ява аб надзвычайным становішчы.

Пад канец 1990 года Гарбачоў адлінуў размовы пра цэнтрызм, атрымываў суперінтэлектуальны паўнамоцтва, распрацаваў разліскі супраць "так званых дэмакратыі" і рэспубліканскіх эліт, што імкнуліся да незалежнасці. Аднак ні ўказам прэзідэнта СССР аб адмене рэалізацыі кіраўніцтва рэспублікі, ні ўтварэнне там паралельных прафэсійных структур, ні тактыка развівавання спецыяльнай лакальнай канфіліктаў на тэрыторыі саюзнага рэспублікі не далі плёну. Апошняя фармальная спроба захаваць СССР — нова-агароўскі працэс па заключэнню 20 жніўня 1991 года Дагавора аб Саюзе Суверэнітных Дзяржаў. Але 19 жніўня ў 6 гадзін раніцы па радыё прагучала аб'ява аб надзвычайным становішчы.

Пад канец 1990 года Гарбачоў адлінуў размовы пра цэнтрызм, атрымываў суперінтэлектуальны паўнамоцтва, распрацаваў разліскі супраць "так званых дэмакратыі" і рэспубліканскіх эліт, што імкнуліся да незалежнасці. Аднак ні ўказам прэзідэнта СССР аб адмене рэалізацыі кіраўніцтва рэспублікі, ні ўтварэнне там паралельных прафэсійных структур, ні тактыка развівавання спецыяльнай лакальнай канфіліктаў на тэрыторыі саюзнага рэспублікі не далі плёну. Апошняя фармальная спроба захаваць СССР — нова-агароўскі працэс па заключэнню 20 жніўня 1991 года Дагавора аб Саюзе Суверэнітных Дзяржаў. Але 19 жніўня ў 6 гадзін раніцы па радыё прагучала аб'ява аб надзвычайным становішчы.

Пад канец 1990 года Гарбачоў адлінуў размовы пра цэнтрызм, атрымываў суперінтэлектуальны па

